

บทที่ 6

ของประทานพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาจบบทเรียนนี้แล้ว คุณมีความสามารถที่จะ

- บอกชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณที่ได้จำแนกไว้สี่ประเภทได้
- ชั้นสูตรของประทานพิเศษจากองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
- อธิบายความแตกต่างระหว่างของประทานพิเศษในการเป็นผู้เผยพระวจนะและของประทานแห่งการเผยพระวจนะได้
- อธิบายความแตกต่างระหว่างของประทานพิเศษในการเป็นอาจารย์ กับของประทานแห่งการสอนได้

ข้อพระคัมภีร์

"ของประทานของพระองค์ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูตบางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

คำนำ

ก่อนการศึกษบทเรียนนี้จงอ่านพระคัมภีร์ตามข้อพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ข้างล่างนี้ข้ออ้างอิงในรายการเหล่านี้คือ ของประทานต่างๆ จากพระวิญญาณบริสุทธิ์

- โรม 12:1-8
- 1 โครินธ์ 12:1-31
- เอเฟซัส 4:1-16
- 1 เปโตร 4:7-11

ย้อนกลับไปดูที่ภาคผนวกของคู่มือนี้อ่านข้อความเรื่องเดียวกันนี้ตามที่ได้มีการแปลไว้ในพระคัมภีร์ฉบับแอมพลีฟายด์ (ฉบับที่ใช้ภาษาต่างๆ)

สำหรับภาคเพื่อการศึกษาต่อไปเราได้แบ่งของประทานต่างๆ ไว้ตามลำดับ โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่

- ของประทานพิเศษ
- ของประทานในการพูด
- ของประทานในการปรนนิบัติ
- หมายสำคัญของของประทาน

พระคัมภีร์ไม่ได้แบ่งแยกของประทานไว้เช่นนี้เราได้ทำขึ้นเพื่อที่จะช่วยให้คุณจะสามารถจดจำของประทานต่างๆ นานาเหล่านี้ได้ง่ายขึ้น

การจัดที่เหมาะสมของพระกาย

ในบทที่แล้วมีการอธิบายเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งมีมากมายแตกต่างกันไปนานาชนิดถึงแม้ว่าจะมีของประทานต่างๆ นานาแต่ของประทานทั้งหมดทั้งสิ้นนั้นก็ล้วนแต่มาจากต้นกำเนิดอันเป็นแหล่งเดียวกันแหล่งสำคัญนั้นก็คือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าพระองค์ทรงจัดหน้าที่เฉพาะในคริสตจักรไว้แล้วสำหรับผู้เชื่อแต่ละคน

"แต่พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์"

1 โครินธ์ 12:18

สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกไว้สำหรับเขาเสมอโดยผ่านทางของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นเขาจึงสามารถกลายเป็นผู้ที่ได้รับการจัดเตรียม (ถูกจัดเตรียมโดยพระเจ้า) ให้ถึงพร้อมตามเป้าหมายพิเศษที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับเขาให้มีหน้าที่ในคริสตจักรของพระองค์ หากผู้เชื่อแต่ละคนมุ่งพัฒนาตนเองไปสู่จุดที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ให้เขาและรวมทั้งการใช้ของประทานของพระเจ้าด้วยถ้าเป็นเช่นนั้นคริสตจักรก็สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นทีเดียว พระเจ้าทรงเปรียบเทียบกับการทำงานของอวัยวะในร่างกายมนุษย์ซึ่งอวัยวะแต่ละอย่างจากตาไปจนถึงนิ้วเท้า ทุกส่วนต่างรู้หน้าที่และปฏิบัติตามหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (1 โครินธ์ 12:1-31)

โปรดระลึกให้ได้ว่าขณะที่ท่านศึกษาของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ นั่นของประทานแต่ละอย่างย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกันในพระกายของพระคริสต์เช่นเดียวกับที่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย มนุษย์มีความสำคัญเท่าๆ กัน

"และตาคจะว่าแก้มือว่า 'ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า' ก็ไม่ได้หรือศีรษะจะว่าแกเท้าว่า 'ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า' ก็ไม่ได้ที่จริงอวัยวะที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้"

1 โครินธ์ 12:21-22

ขณะที่ท่านศึกษาเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณโปรดจำไว้ด้วยว่าของประทานเหล่านั้นมิใช่ความสามารถที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติสิ่งเหล่านั้นคือความสามารถซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า เพื่อที่จะเตรียมผู้เชื่อทั้งหลายสำหรับการรับใช้ของคริสเตียน

หมายเหตุ - ในบทเรียนนี้และอีกสามบทเรียนต่อจากนี้ คำแนะนำสำคัญๆ ต่างมีให้ไว้ใน "เพื่อการศึกษด้วยตนเองต่อไป" ซึ่งอยู่ในรูปของการนำของประทานฝ่ายวิญญาณแต่ละอย่างมาอธิบายไว้เราทำดังนี้ก็เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการที่คุณสามารถมีความรู้จากการศึกษาของตนเองในของประทานแต่ละชนิด คุณจะได้รับความเข้าใจยิ่งขึ้นก่อนการก้าวไปสู่การศึกษาบทต่อไป

ของประทานพิเศษ

ของประทานฝ่ายวิญญาณหมวดแรกคือ ของประทานซึ่งเราจะใช้ชื่อว่า "ของประทานพิเศษ" เราใช้ชื่อนี้สำหรับเรียกของประทานเหล่านี้เพราะว่าของประทานแต่ละอย่างนี้เป็นของประทานพิเศษสำหรับหน้าที่ของผู้มีตำแหน่งเป็นผู้นำในคริสตจักร ตำแหน่งหน้าที่อันมีลักษณะเป็นผู้นำที่กล่าวถึงนี้บางครั้งเรียกกันว่า "ตำแหน่งหน้าที่" ในงานของคริสตจักรหมายความว่า เป็นตำแหน่งซึ่งประกอบด้วยความรับผิดชอบ และเป็นหน้าที่ด้วยของประทานพิเศษ ในการเป็นผู้นำได้แก่

- เป็นอัครทูต
- เป็นผู้เผยพระวจนะ
- เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ
- เป็นศิษยาภิบาล
- เป็นอาจารย์

อัครทูต

"และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือหนึ่งอัครทูตสองผู้เผยพระวจนะ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อไปจากนั้นก็มิผู้กระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์ ผู้รักษาโรค ผู้อุปการะ ผู้ครอบครอง และผู้รู้ภาษาแปลกๆ"

1 โครินธ์ 12:28

"ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

อัครทูต คือ บุคคลซึ่งมีความสามารถเป็นพิเศษในการพัฒนาและจัดตั้งคริสตจักรใหม่ๆ ในหลายสถานที่ยังมีความแตกต่างกันออกไปทั้งในด้านทำเลและวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนมีหน้าที่ดูแล ตรวจสอบ บริหาร เป็นนางงานของคริสตจักรจำนวนมากในฐานะผู้อำนวยการ คำว่าอัครทูตหมายถึง "บุคคลผู้มีอำนาจทำงานแทนหรือบุคคลผู้มีหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการสิ่งใดแนด้วยอำนาจเต็มและด้วยสิทธิอำนาจในอันที่จะกระทำการหนึ่งเพื่ออีกผู้หนึ่งหรืออีก ฝ่ายหนึ่งได้" อัครทูตจึงมีสิทธิอำนาจพิเศษหรือมีความสามารถพิเศษในการแผ่ขยายเรื่องราวของข่าวประเสริฐออกไปจนทั่วทุกหนทุกแห่งในโลกโดยการบริหารพระกายอันประกอบด้วยผู้เชื่อ ให้มีการพัฒนาที่ตื้นเขินเป็นลำดับ ศัพท์สมัยใหม่ซึ่งใช้กันอยู่ในคริสตจักรปัจจุบันสำหรับเรียกบุคคลซึ่งทำหน้าที่ของอัครทูตก็คือ มิชชันนารีและผู้ก่อตั้งคริสตจักร

พระคัมภีร์กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญที่แตกต่างกันสามประการในการเป็นอัครทูตและเรียก
พระเยซูคริสต์ว่า ทรงเป็นอัครทูตด้วย
"เหตุฉะนั้นดูก่อนท่านพี่น้องธรรมิกชนผู้ตอบสนองด้วยกันกับเรา ในการที่พระเจ้าทรงเรียก จงนึก
ถึงอัครทูตและมหาปุโรหิตผู้ซึ่งเราเชื่อและรับนั้นคือ พระเยซู
พระองค์ทรงซื้อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้เหมือนอย่างโมเสสซื้อสัตย์ต่อ
ชุมนุมชนอันเป็นครอบครัวของพระเจ้า"

ฮีบรู 3:1-2

สาวกทั้งสิบสองคนของพระเยซูก็ได้รับการเรียกว่า อัครทูตด้วย
"อัครทูตสิบสองคนนั้นมีชื่อดังนี้..."

มัทธิว 10:2

สาวกสิบสองคนนั้นล้วนแต่มีตำแหน่งหน้าที่พิเศษเป็นรายบุคคล อัครสาวกทั้งหมดนั้นเป็น
ส่วนของการวางรากฐานของคริสตจักร ขณะที่อัครสาวกเหล่านั้นมีตำแหน่งหน้าที่พิเศษของตนเอง
ซึ่งยังไม่มีผู้เชื่อคนใดเคยมี แต่ก็มีของประทานทั่วไปซึ่งเรียกว่า ของประทานการเป็นอัครทูตจาก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าแล้ว"ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บาง
คนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

ตามเหตุผลและความเป็นจริงในบทเรียนนี้พระเจ้าคือ พระผู้ทรงเลือกสรรและจัดตั้งอัคร
สาวกของพระองค์ อัครสาวกเปาโลมีคำสนับสนุนยืนยันอีกดังนี้
"พระเจ้าทรงโปรดประทานโดยทางพระวิญญาณให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญาและ
ให้อีกคนมีถ้อยคำประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน"

1 โครินธ์ 12:8

พระคัมภีร์กล่าวถึงหมายสำคัญพิเศษซึ่งยืนยันว่าบุคคลใดมีของประทานในการเป็นอัครทูตไว้ดังนี้
"แท้จริงลักษณะของอัครทูตก็ได้สำแดงให้ประจักษ์ในหมู่พวกท่านแล้วด้วยความเพียรโดยหมาย
สำคัญ โดยการอัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์"

2 โครินธ์ 12:12

"มีหมายสำคัญและการอัศจรรย์หลายอย่างซึ่งอัครทูตได้ทำด้วยมือของตนในหมู่ประชาชน"

กิจการ 5:12

คุณลักษณะพิเศษแห่งการเป็นผู้นำของอัครทูตที่มีต่อบรรดาคริสตจักรต่างๆ มีกล่าวบรรยาย
ไว้แล้วในหนังสือกิจการ

"มีบางคนลงมาจากแคว้นยูเดียได้สั่งสอนพวกพี่น้องว่า ถ้าไม่เข้าสู่หน้ตามจารีตของ
โมเสสจะรอดไม่ได้เมื่อมีการโต้แย้งและโต้เถียงกันระหว่างเปาโลและบารนาบัสกับคนเหล่านั้น

มากมายแล้ว เขาทั้งหลายได้ตั้งเปาโลและบารนาบัสกับคนอื่นๆ ในพวกนั้นให้ขึ้นไปหาหรือกับอัครทูตและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็ม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันนั้น"

กิจการ 15:1-2

"เมื่อท่านเหล่านั้นได้เที่ยวไปตามเมืองต่างๆ ก็ได้ส่งหนังสือข้อตกลงของอัครทูตและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็ม มอบให้คนทั้งหลายทุกเมืองเพื่อให้ประพฤติตามคริสตจักรทั้งปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อและคริสตศาสนาได้ทวีขึ้นทุกๆ วัน"

กิจการ 16:4-5

อัครทูตทั้งหลายช่วยกันแผ่ขยายเรื่องราวข่าวประเสริฐโดยการจัดตั้งคริสตจักรขึ้น แล้วมอบหมายความเป็นผู้นำทางวิญญาณแก่คริสตจักรเหล่านั้น พร้อมทั้งฝึกให้มีหมายสำคัญพิเศษฝ่ายวิญญาณในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าภายในคริสตจักรนั้นๆ ด้วยการทรงเรียกที่ดี ความปรารถนาที่จะได้รับเลือกให้เป็นอัครสาวกที่ดี สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นมาจากพระเจ้า

"เปาโลผู้เป็นอัครทูต(มิใช่มนุษย์แต่งตั้งหรือมนุษย์เป็นตัวแทนแต่งตั้งแต่พระเยซูคริสต์และพระบิดาเจ้าผู้ทรงโปรดให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายได้ทรงแต่งตั้ง)"

กาลาเทีย 1:1

ของประทานอันพิเศษและเฉพาะเจาะจงเช่นนี้ ปกติแล้วเป็นที่รู้จักกันดีในคริสตจักรท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการส่งผู้ทำหน้าที่ของอัครสาวกไปยังแดนไกลในสถานที่อื่นๆ

"ในคราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันท็อกมีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์และอาจารย์ มีบารนาบัสไซโมนที่เรียกว่านิเกอรกับลูซิอัสชาวเมืองไซริน มาเนาเอนผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นกันกับเฮโรดเจ้าเมืองและซาโลเมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและถืออดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า "จงตั้งบารนาบัสกับซาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น" เมื่อถืออดอาหารอธิษฐาน และวางมือบนบารนาบัสกับซาโลแล้ว เขาก็ให้ท่านไป"

กิจการ 13:1-3

อัครสาวกมีความปรารถนาที่จะรับใช้ในสถานที่ซึ่งยังไม่มีใครเคยเข้าไปทำงานด้านข่าวประเสริฐ

"อันที่จริงข้าพเจ้าได้ตั้งเปาโลไว้ดังนี้ว่า จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใครออก

พระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ก่อขึ้นบนรากฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว

ตามคำที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็น และคนที่ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ"

โรม 15:20-21

"เพื่อเราจะได้ประกาศข่าวประเสริฐในเขตที่อยู่นอกท้องถิ่นของพวกท่านโดยไม่ได้โอ้อวดเรื่องการทำงานที่คนอื่นได้ทำไว้แล้วนั้น"

2 โครินธ์ 10:16

อัศวรสาวกควรเป็นบุคคลซึ่งพร้อมเสมอที่จะถ่อมใจลงในการปรับตัวเองให้เข้ากันได้กับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ด้านวัฒนธรรมประเพณีรูปแบบของการดำรงชีวิต ทั้งนี้เพื่อที่จะชนะใจของเขาเหล่านั้นเพื่อพระคริสต์

"เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามิได้อยู่ในบังคับของผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยังยอมตัวเป็นทาสรับใช้คนทั้งปวง เพื่อจะได้ชนะใจคนมากยิ่งขึ้นต่อพวกยิวข้าพเจ้าก็เป็นยิว เพื่อจะได้พวกยิว ต่อพวกที่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนอยู่ใต้ธรรมบัญญัติ(แต่ตัวข้าพเจ้ามิได้อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ)เพื่อจะได้คนที่อยู่ใต้ธรรมบัญญัตินั้นต่อคนที่อยู่นอกธรรมบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เป็นคนนอกธรรมบัญญัติเพื่อจะได้คนที่อยู่นอกธรรมบัญญัตินั้น แต่ข้าพเจ้ามิได้อยู่นอกพระบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระบัญญัติแห่งพระคริสต์ต่อคนอ่อนแอข้าพเจ้าก็เป็นคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอ ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อจะช่วยเขาให้รอดได้บ้างโดยทุกวิถีทางข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนในข่าวประเสริฐนั้น"

1 โครินธ์ 9:19-23

อัศวรสาวกควรพัฒนาคริสตจักรด้วยการฝึกให้เขามีความเป็นผู้นำในทิศทางซึ่งเขาสามารถ บริหารคริสตจักรของเขาเองสืบต่อไปได้ แม้ปราศจากอัศวรสาวกซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งแล้วก็ตาม

"ท่านทั้งสองได้ประกาศข่าวประเสริฐในเมืองนั้นและได้คนมาเป็นสาวกมากจึงกลับไปยังเมืองสิลตราเมืองอิโคเนียมและเมืองอันทิโอกระทำให้ใจของสาวกทั้งหลายถึอมนั้นขึ้น เดือนเขาให้ดำรงอยู่ในพระศาสนาและสอนให้เขาเข้าใจว่า เราทั้งหลายจำต้องทนความยากลำบากจึงจะได้เข้าไปแผ่นดินของพระเจ้าท่านทั้งสองได้เลือกตั้งผู้ปกครองสาวกไว้ในทุกคริสตจักร ได้อิทธิฐานและถืออดอาหารฝากสาวกไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เขาเชื่อถือนั้น"

กิจการ 14:21-23

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้เปิดเผยให้เราทราบว่า การติดตามผลของการรับใช้และการเลี้ยงดูผู้มีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำสำหรับคริสตจักรใหม่ ๆ นั้นเป็นความรับผิดชอบสำคัญของอัศวรสาวกการประทับตราหรือหลักฐานของประทานพิเศษของอัศวรทูตนั้นก็คือ ผลของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งเกิดผลปรากฏชัดในชีวิตของผู้เชื่อคนอื่น ๆ แทนตราซึ่งเป็นรอยประทับจริงๆ อัศวรสาวกเปาโลได้เคยเขียนไปหาคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ซึ่งท่านได้เคยบริหารงานอยู่ที่นั่น

"ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัศวรทูตในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ต้องเป็นอัศวรทูตในสายตาของท่าน เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัศวรทูตของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า"

1 โครินธ์ 9:2

ความสามารถในการเลี้ยงดูชุมชนของผู้เชื่อ และสามารถบริหารพวกเขาจัดตั้งขึ้นเป็นคริสตจักรอันเป็นพระกายได้นั้นแหละคือ ตราประทับของประทานในการเป็นอัศวรทูตพระคัมภีร์ยังกล่าวเตือนไว้ถึงพวกอัศวรทูตเทียมซึ่งเต็มไปด้วยความหลอกลวง แต่เราสามารถรู้จักเขาได้ก็โดย

การพิจารณาการงานที่เขากระทำ "เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครทูตเทียมเป็นคณงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์" การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาด ถึงชาตานั้นก็ยังปลอมตัว เป็นทูตแห่งความสว่างได้ เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่คนรับใช้ของชาตานั้นจะปลอมตัว เป็นคนรับใช้ของความชอบธรรม ทำยที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา"

2 โครินธ์ 11:13-15

เพื่อศึกษาต่อ

พระคัมภีร์ใหม่ให้ตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับบุคคลซึ่งมีของประทานในการเป็นอัครทูต จง ใช้ข้ออ้างอิงเหล่านี้ค้นคว้าเพื่อศึกษาต่อ

- เปาโล - กาลาเทีย 1:1
- แอนโดรนิคัสและลูเนีย - โรม 16:7
- อปอลโล - 1 โครินธ์ 4:6, 9
- ยากอบ - กาลาเทีย 1:9
- อัครสาวกทั้งหมดของพระเยซู - หนังสือพระกิตติคุณ, หนังสือกิจการ

ผู้เผยพระวจนะ

"และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครทูต สองผู้เผยพระวจนะ สามครูบา อาจารย์ และต่อจากนั้นก็เป็นผู้กระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์ ผู้รักษาโรค ผู้อุปการะ ผู้ครอบครอง และ ผู้รู้ภาษาแปลกๆ"

1 โครินธ์ 12:28

"ของประทานของพระองค์ก็เพื่อให้บางคนเป็นอัครทูตบางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

มีของประทานการเผยพระวจนะอยู่สองแบบแบบแรกคือ ของประทานพิเศษในการเป็นผู้เผยพระวจนะอีกแบบหนึ่งคือการกล่าวคำอันเป็นของประทานแห่งการเผยพระวจนะ โดยทั่วไป การเผยพระวจนะอ้างถึง การพูดหรือการกล่าวคำภายใต้การได้รับการดลใจพิเศษ อย่างเฉพาะเจาะจงจากพระเจ้า สิ่งนี้คือ ความสามารถอันเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษในการรับและ สื่อความหมายข่าวสารของพระเจ้าซึ่งส่งมาอย่างทันทีทันใดแก่ประชากรของพระองค์โดยผ่านการ เจิมชำระจากอำนาจเบื้องบนเป็นการเปล่งเสียงแห่งถ้อยคำอันเป็นข้อความนั้นออกมาผ่านกล่อง เสียงและหลอดลมของมนุษย์เมื่อศึกษาจนถึงจุดนี้ จำเป็นต้องมีการให้คำจำกัดความแก่สิ่งที่ เรียกว่าของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำในฐานะผู้เผยพระวจนะ เช่นเดียวกับของประทานในการ กล่าวถ้อยคำแห่งการเผยพระวจนะ แต่บุคคลหนึ่งจะไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะเพียงเพราะว่าเขากล่าว

ถ้อยคำอันเป็นการเปิดเผยพระวจนะออกมา อัครสาวกเปาโลได้สั่งให้ทั้งคริสตจักรปรารภนาของ
ประธานแห่งการเผยพระวจนะ

"จงมุ่งหาความรักและชวนชวายของประธานฝ่ายพระวิญญาณด้วยความจริงใจ เฉพาะอย่างยิ่ง
การเผยพระวจนะ"

1 โครินธ์ 14:1

"เพราะว่าท่านเผยพระวจนะได้ที่ละคน เพื่อให้ทุกคนได้รับความรู้ และได้ความหนุนใจ"

1 โครินธ์ 12:29

ความแตกต่างระหว่างผู้เผยพระวจนะและการเผยพระวจนะ มีปรากฏอยู่ในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้
"ครั้งรุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งเราก็กลาไปและมาถึงเมืองซีซาริยาเราก็ก้าวเข้าไปบ้านของฟีลิป ผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐซึ่งเป็นคนหนึ่งในการจำพวกเจ็ดคนนั้น เราก็ก้ายอยู่กับท่านฟีลิปมีบุตรหญิงพรหมจารีสี่คน
ซึ่งเป็นผู้ทำนายครั้นเราอยู่ที่นั่นหลายวันแล้ว มีชายผู้ทำนายคนหนึ่งลงมาจากแคว้นยูเดียชื่อ อากา
บัสครั้นมาถึงเราเขาก็เอาเครื่องคาดเอวของเปาโลผูกมือและเท้าของตนกล่าวว่า "พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ตรัสตั้งนี้ว่า พวกยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะผูกมัดคนที่เปาโลเป็นเจ้าของเครื่องคาดเอวนี้เป็นอย่างนี้มอบ
ไว้ในมือของคนต่างชาติ"

กิจการ 21:8-11

ลูกสาวของฟีลิปมีชื่อประธานการกล่าวถ้อยคำแห่งการพยากรณ์ อากาบัสคือ ผู้เผยพระวจนะ ซึ่ง
มิใช่แต่เพียงเขามีความสามารถในการเผยพระวจนะเท่านั้นแต่เขายังมีตำแหน่งเป็นผู้นำใน
คริสตจักรด้วยพระเจ้าทรงใช้เขาให้มีบทบาทในการเป็นผู้นำในด้านการรับใช้ของเปาโล อากาบัส
เป็นผู้ให้คำแนะนำฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับเรื่องซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในเยรูซาเล็ม (กิจการ 21:11)
บุคคลเหล่านั้นซึ่งมีชื่อประธานพิเศษในการเป็นผู้เผยพระวจนะนั้นมีใช้ว่าเขาจะมีความสามารถ
แต่เพียงเผยพระวจนะภายใต้การดลใจของพระเจ้าเท่านั้น แต่เขายังมีสิทธิอำนาจในตำแหน่ง
ในคริสตจักรด้วยความจริงข้อนี้มีข้อสนับสนุนและยืนยันอยู่ในกิจการ13:1-4ซึ่งกล่าวว่า ผู้เผยพระ
วจนะก็ตีอาจารย์ก็ตีมีความสามารถในการเป็นผู้นำอย่างเห็นได้ชัดในการจูงใจบารนาบัส
และเซาโล ในการรับใช้พิเศษซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกให้ทั้งสองทำเช่นนั้น

ในพระคัมภีร์เดิมประชาชนพากันไปหาผู้เผยพระวจนะก็เพื่อขอคำแนะนำในสมัยนั้นของ
ประธานจากการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ถูกประธานลงมายังมนุษย์ การทรง
สถิตของพระเจ้าอยู่ในห้องที่บริสุทธิ์ที่สุดเท่านั้น เพราะเนื่องมาจากความตายและการฟื้นคืนพระ
ชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์บัดนี้เราจึงได้รับพระกรุณาคุณให้สามารถเข้าเฝ้าจำเพาะพระพักตร์พระ
เจ้าได้ ของประธานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประธานแก่เรามานานแล้วดังเช่นที่คุณได้เรียนรู้ใน
บทเรียนก่อนหน้านี้ หนึ่งในวัตถุประสงค์ของพระองค์ก็คือ เพื่อเป็นเครื่องนำทาง

"เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า"

โรม 8:14

ไม่มีความจำเป็นใดๆ อีกแล้วที่เราจะต้องไปหาผู้เผยพระวจนะเพื่อจะขอรับคำปรึกษาแนะนำฝ่ายวิญญาณเพราะนี่คือหนึ่งในหลายๆหน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อฉะนั้นผู้เชื่อแต่ละคนควรเรียนรู้วิธีที่จะได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า พระคัมภีร์ใหม่ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับการที่ผู้เชื่อไปแสวงหาคำปรึกษาแนะนำจากผู้เผยพระวจนะหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงประทานของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เราแล้วแต่พระเจ้ายังคงใช้ของประทานนี้ เพื่อที่จะยืนยันคำแนะนำซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานแก่ผู้เชื่อผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นในกรณีของอากาบัสกับเปาโล

เปาโลทราบเรียบร้อยแล้วว่าตัวท่านต้องไปยังกรุงเยรูซาเล็มการเผยพระวจนะของอากาบัสได้เปิดเผยสิ่งซึ่งจะต้องเกิดขึ้นกับท่านที่นั่นไม่ใช่การเผยพระวจนะซึ่งเป็นการนำทางว่าเปาโลจะต้องไปสู่อุโมงค์เยรูซาเล็มหรือไม่ต้องไปถ้อยคำซึ่งกล่าวโดยผู้เผยพระวจนะภายใต้การดลใจของอำนาจจากเบื้องบนเรียกว่าคำเผยพระวจนะการเผยพระวจนะหมายถึงการประกาศถ้อยคำที่มาจากพระเจ้านั่นเปิดเผยซึ่งเป็นการหนุนใจ การทำให้เกิดความจำเริญขึ้นและเป็นการปลอบใจ

"ฝ่ายผู้ที่เผยพระวจนะนั้น พุดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้นเป็นที่หนุนจิตชูใจ"

1 โครินธ์ 14:3

การรับใช้ด้านการเผยพระวจนะมิใช่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เชื่อโดยการทำให้ผู้เชื่อจำเริญขึ้นเท่านั้นแต่ยังสามารถเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดด้วย การเผยพระวจนะสามารถทำให้ผู้เชื่อสำนึกบาปได้และเป็นสาเหตุให้พวกเขากลับใจมาหาพระเจ้า

"แต่ถ้าทุกคนเผยพระวจนะ คนที่ไม่เชื่อหรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็จะทำให้เขารู้สึกสำนึก และทำให้เขาพิจารณาจิตใจของตนเองความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้นเขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้ากล่าวว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่นอน"

1 โครินธ์ 14:24-25

เป้าหมายหนึ่งในวัตถุประสงค์หลายประการของผู้เผยพระวจนะก็คือเพื่อที่จะนำผู้คนให้เกิดการกลับใจ

"แต่พระองค์ยังทรงใช้ผู้เผยพระวจนะมาท่ามกลางเขานำเขาให้กลับมายังพระเจ้าคนเหล่านี้เป็นพยานปกป้องปรา้เขา แต่เขาไม่ยอมฟัง"

2 พงศาวดาร 24:19

พระคัมภีร์เอ่ยถึงการเผยพระวจนะในฐานะเป็นของประทานอันยิ่งใหญ่และสมควรเป็นที่น่าปรารถนามากยิ่งกว่า ของประทานการพูดภาษาแปลกๆ

"จงมุ่งหาความรักและชวนชวยของประทานฝ่ายพระวิญญาณด้วยจริงใจเฉพาะอย่างยิ่งการ

เผยพระวจนะเพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆได้ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าจะไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้แต่เขาพูดเป็นความล้าลึกฝ่ายวิญญาณฝ่ายผู้ที่เผยพระวจนะนั้น พูดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่หนุนจิตใจ"

1 โครินธ์ 14:1-3

การเผยพระวจนะจะไม่มีวันมาแทนที่พระวจนะของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ได้พระคัมภีร์กล่าวว่า การเผยพระวจนะมีวันหยุดและสูญสิ้น แต่พระวจนะของพระเจ้าจะคงทนอยู่ตลอดไป "ความรักไม่มีวันสูญสิ้นแม้การเผยพระวจนะก็จะเสื่อมสูญไปแม้การพูดภาษาแปลกๆนั้นก็จะมีเวลาเลิกกัน แม้วิชาความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป"

1 โครินธ์ 13:8

"แต่พระวจนะของพระเจ้ายังยืนอยู่เป็นนิรันดร์พระวจนะนั้นคือข่าวประเสริฐที่ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบแล้ว"

1 เปโตร 1:25

พระคัมภีร์กล่าวเตือนเรื่องผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ มัทธิว 24:11, 24, มาระโก 13:22 บุคคลที่มีชื่อ ว่า "ผู้เผยพระวจนะเท็จ" จะปรากฏชัดเจนในเหตุการณ์ต่างๆ อันเป็นอวสานของโลก (วิวรณ์ 13:11-17, 16:13, 19:20, 20:10)

เพราะว่ามีผู้เผยพระวจนะเท็จ พระวจนะของพระเจ้าจึงมีวิธีการต่างๆ นานาที่จัดเตรียมไว้ เพื่อที่จะขึ้นสู่ตรรกการเผยพระวจนะที่แท้จริง ท่านสามารถรู้จักสิ่งเหล่านั้นได้โดย

1. ความผิดพลาดในหลักข้อเชื่อ

"และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เราคือถ้าเป็นการเผยพระวจนะก็จะเผยตามกำลังของความเชื่อ"

โรม 12:6

วิธีที่ว่า"ตามกำลังความเชื่อ" หมายความว่า ตามความผูกพันที่ถูกต้องเหมาะสมกับความเชื่อ วิธีที่จะรู้ว่าเป็นการเผยพระวจนะที่แท้จริงก็คือดูว่ามันเป็นไปตามหลักคำสอนเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐานของความเชื่อแบบคริสเตียนซึ่งมีเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์หรือไม่

ยกตัวอย่างเช่น ผู้เผยพระวจนะเท็จไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ "แต่ว่าได้มีคนทีปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้นเช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลายซึ่งจะลอบเอามิชฉลัทธิอันจะให้ถึงความพินาศเข้าเสี้ยมสอนจนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ซึ่งจะทำให้เขาพินาศโดยเร็วพลันจะมีคนหลายคน ประพฤติชั่วตามอย่างเขาและเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางของสัจจะจะถูกกล่าวร้ายและด้วยใจ โลกเขาจะกล่าวตลบตะแลงค้ำก่าไรจากท่านทั้งหลายการลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ถูกพิพากษานานมาแล้วจะไม่เห็นซ้ำ และความวิบัติจะเกิดกับเขาก็หาสลายไปไม่"

2 เปโตร 2:1-3

ผู้เผยพระวจนะเท็จสอนเรื่องความถูกต้องทางเพศอย่างหลุมอล่วยและมีการยกโทษความผิดบาปได้

"และด้วยใจโลภเขาจะกล่าวตลบตะแคงคำกำเริบจากท่านทั้งหลาย..."

2 เปโตร 2:3

ผู้เผยพระวจนะเท็จพยายามทุกวิถีทางที่จะลวงใจผู้คนที่ให้หันหนีออกจากการเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า(เฉลยธรรมบัญญัติ13:1-5)การเผยพระวจนะในรูปแบบผิดๆนี้ มิใช่เรียกว่าตามกำลังของความเชื่อแบบคริสเตียน

2. หมายสำคัญซึ่งเป็นการล่อลวง

ผู้เผยพระวจนะเท็จล่อลวงผู้คนด้วยหมายสำคัญการอัศจรรย์แบบปฏิหารย์

"ผู้เผยพระวจนะปลอมหลายคนจะเกิดมีขึ้น และล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป

ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่ และการมหัศจรรย์ล่อลวง แม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้"

มัทธิว 24:11, 24

3. ผลที่ชั่วร้าย

เหตุการณ์อันเป็นผลปรากฏออกมาในฝ่ายวิญญาณคือหลักฐานชัดเจนของการรับใช้อันเป็นข้อทดสอบได้อย่างแท้จริง

"ท่านทั้งหลายจงระวังผู้เผยพระวจนะเท็จที่มาหาท่านนุ่งห่มตุจแกะ แต่ภายในเขาร้ายกาจ ตุจหมาป่าท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขาผลของมันเก็บได้จากต้นไม่มีหนามหรือ หรือว่าผลมะเดื่อมันเก็บได้จากพีชหนาม"

มัทธิว 7:15-16

ในบทที่ 11 ท่านได้ศึกษาเรื่อง ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้คือคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ ซึ่งผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงจะต้องมี

4. ข้อแอบอ้างผิดๆ

ผู้เผยพระวจนะคนใดอ้างตนเองว่าเป็นของเบื้องบน หรือมีสภาพเดียวกับพระคริสต์เขาก็คือ ผู้เผยพระวจนะเท็จ

"ในเวลานั้นถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า "แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นี้" หรือ "อยู่ที่โน่น" อย่าได้เชื่อเลย ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่ และการอัศจรรย์ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้"

มัทธิว 24:23-24

5. คำเผยพระวจนะนั้นไม่สำเร็จเป็นความจริง

ข้อทดสอบสุดท้ายซึ่งจะสามารถตัดสินได้ว่าเป็นผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงหรือไม่ก็คือขอให้คำเผยพระวจนะของเขาผ่านระยะเวลาที่ระบุไว้แล้วไม่เป็นจริงตามนั้น

"แต่ผู้เผยพระวจนะคนใดบังอาจกล่าวคำในนามของเราซึ่งเราได้บัญชาให้กล่าวหรือผู้นั้นกล่าวในนามของพระอื่น ผู้เผยพระวจนะนั้นต้องมีโทษถึงตายและถ้าท่านนึกในใจว่า "ทำอย่างไรเราจึงจะรู้พระวจนะที่พระเจ้ายังมีได้ตรัสนั้นได้" เมื่อผู้เผยพระวจนะกล่าวคำในพระนามของพระเจ้า ถ้ามิได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าวถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวจนะที่พระเจ้าตรัส ผู้เผยพระวจนะนั้นบังอาจกล่าวเอง ท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัวเขาเลย"

เฉลยธรรมบัญญัติ 18:20-22

เพื่อศึกษาต่อ

ผู้เผยพระวจนะอาจมาจากแหล่งกำเนิดที่แตกต่างกันสามประการ

- วิญญาณของมนุษย์ - เยเรมีย์ 23:16, เอเสเคียล 13:2,3
- วิญญาณชั่วและวิญญาณมูสา - อีสยาห์ 8:19-20, 1 พงศ์กษัตริย์ 22:22, มัทธีว 8:29, กิจการ 16:17
- พระวิญญาณบริสุทธิ์ - 2 ซามูเอล 23:2, เยเรมีย์ 1:9, กิจการ 19, 21:11

นี่คือเหตุผลว่าทำไมเราจึงต้องวินิจฉัยคำเผยพระวจนะ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะทราบให้ได้และบ่งชี้ว่า คำเผยพระวจนะเหล่านั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใช่หรือไม่ พระคัมภีร์ได้ให้ตัวอย่างไว้มากมายในเรื่องผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งมีไว้เพื่อจะศึกษาให้เพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของคุณในเรื่องของผู้เผยพระวจนะและในเรื่องของประทาน การเผยพระวจนะขณะที่คุณศึกษาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านี้ จงพยายามหาข้อแตกต่างระหว่างบุคคลผู้มีของประทานฝ่ายวิญญาณในการเป็นผู้เผยพระวจนะ(มีความเป็นผู้นำ)กับบุคคลซึ่งมีของประทานการเผยพระวจนะ

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม

อับราฮัม - ปฐมกาล 20:7	เอเฟราอิม - โสเซยา 9:8
โมเสส - เฉลยธรรมบัญญัติ 34:9	โยเอล - กิจการ 2:16
ฮบบากุก - ฮบบากุก 1:1	เยเรมีย์ - เยเรมีย์ 1:5
อิสยาห์ - 2 พงศ์กษัตริย์ 19:2	กาด - 1 ซามูเอล 22:15
มีคาห์ - มัทธีว 2:5-6	เศคาริยาห์ - เศคาริยาห์ 1:1
โฮเซยา - มัทธีว 21:15	อาหิยาห์ - 1 พงศ์กษัตริย์ 11:29

ซามูเอล - 1 ซามูเอล 3:20

เยชู - 1 พงศ์กษัตริย์ 16:7

นาถัน - 2 ซามูเอล 7:2

มีคาياهو - 12 พงศ์กษัตริย์ 22:7-8

โยนาห์ - 2 พงศ์กษัตริย์ 14:25

อิดโด - 2 พงศาวดาร 13:22

อัสเซอร์ - เยเรมีย์ 28:1

เอเสเคียล - เอเสเคียล 2:1-5

ฮานานีياهو - เยเรมีย์ 28:17

ดาเนียล - มัทธิว 24:15

บาลาอัม - 2 เปโตร 2:15-16

ผู้เผยพระวจนะสตรีในพระคัมภีร์เดิม

มีเรียม - อพยพ 15:0

เดโบราห์ - ผู้วินิจฉัย 4:4

ฮูดดา - 2 พงศ์กษัตริย์ 22:14

โนอาดีياهو - เนหะมีย์ 6:14

ภรรยาของอิสยาห์ - อิสยาห์ 8:3

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ใหม่

พระเยซู - มัทธิว 21:11

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา - มัทธิว 11:7-11

อากาบัส - กิจการ 11:27-28, 21:10

ยูดาส - กิจการ 15:32

ซิลาส - กิจการ 15:32

ผู้นำหลายคนที่เมืองอันติโอก - กิจการ 13:1

ผู้เผยพระวจนะสตรีในพระคัมภีร์ใหม่

อันนา - ลูกา 2:36

ลูกสาวของฟีลิป - กิจการ 21:8-9

จงศึกษาหัวข้อสำคัญสำหรับการใช้ของประทานในการเผยพระวจนะ..ขณะที่คริสตจักรมีการ

ประชุมร่วมกัน 1 โครินธ์ 14:29-31

ผู้ประกาศ

ผู้ประกาศคือ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษพร้อมที่จะแบ่งปันเรื่องราวของข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ยัง

ไม่เชื่อด้วยวิธีซึ่งต้องมีการตอบข้อซักถามแก่ชายและหญิง จนเขากลายมาเป็นสมาชิกร่วม
รับผิดชอบอยู่ในพระกายเดียวกันของพระคริสต์ ความหมายของคำว่า "ผู้ประกาศ" คือ "บุคคลผู้นำ
ข่าวดีมาให้" คำว่าผู้ประกาศปรากฏอยู่สามครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ในเอเฟซัส คำว่า ผู้ประกาศ
ปรากฏอยู่เป็นหนึ่งในรายชื่อของบุคคลซึ่งมีของประทานพิเศษ

"ของประทานของพระองค์ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูตบางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคน
เป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

ทิโมธีถูกกำชับให้ทำงานในการเป็นผู้ประกาศ

"แต่ท่านจงหนักแน่นมั่นคงจงอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก จงทำหน้าที่ของผู้ประกาศ
ข่าวประเสริฐ และจงกระทำพันธกิจบริการของท่านให้สำเร็จ"

2 ทิโมธี 4:5

ถึงแม้ว่าผู้เชื่อทุกคนจำเป็นต้องทำหน้าที่ของการเป็นผู้ประกาศด้วยและจำเป็นต้องแบ่งปันข่าว
ประเสริฐกับผู้อื่นที่ตนเองรู้จักเกี่ยวข้องกับพระเจ้ายังทรงให้ของประทานพิเศษมาอีกคือของประทาน
ในการเป็นผู้ประกาศ ฟิลิป คือ สาวกผู้หนึ่งซึ่งมีของประทานฝ่ายวิญญาณในด้านการเป็นผู้
ประกาศ

"ฝ่ายบิดาของนูปอลิัสนั้นนอนป่วยอยู่เป็นไข้และเป็นบิดเปาโลจึงเข้าไปหาท่าน อธิษฐานแล้ว
วางมือบนท่านรักษาให้หาย"

กิจการ 28:8

โดยความเป็นจริง ฟิลิปคือสาวกคนเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ที่ถูกเรียกให้เป็นผู้
ประกาศ แนวโน้มของเขาที่มีต่อของประทานด้านนี้นั้น เราสามารถมองเห็นได้ชัดตั้งแต่เริ่มแรกที่
เขามีประสบการณ์กับพระคริสต์ กล่าวคือ ภายหลังจากที่เขาพบพระเยซูแล้ว สิ่งแรกที่เขากระทำ
นั้นคือ การไปแบ่งปันข่าวดีนี้กับนาธานาเอล

"พวกคนต่างชาตินี้จึงหาฟิลิปซึ่งมาจากหมู่บ้านเบธไซดาในแคว้นกาลิลี แล้วพูดกับเขาว่า "ท่าน
เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าจะใคร่เห็นพระเยซู"

ฟิลิปจึงไปบอกอันดรูว์แล้วอันดรูว์กับฟิลิปจึงไปทูลพระเยซูฟิลิปก็ได้รับเลือกให้เป็นอัครสาวกคน
หนึ่งด้วย (มัทธิว 10:3) และได้ร่วมประชุมที่ห้องชั้นบนเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสด็จ
ลงมาด้วยฟิลิปถูกแต่งตั้งไว้ในฐานะมัคนายก(กิจการ6:1-6) แต่ทว่าเขาได้รับการแต่งตั้งจากพระ
เจ้าให้อยู่ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์ (เอเฟซัส 4:11-12)

เพื่อศึกษาต่อ

การศึกษาต่อด้านการรับใช้ของฟิลิปจะช่วยขยายความรู้ของท่านในเรื่องของพระทานพิเศษของการเป็นผู้ประกาศ

- เรื่องราวเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐของท่าน - กิจการ 8:35
- การปลดปล่อยคนจากผีมาร การอัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ การหายโรค - กิจการ 8:38
- การให้บัพติศมาแก่ผู้เชื่อ - กิจการ 8:12, 36-38
- การเทศนา (เรื่องราวอาณาจักรของพระเจ้า) กิจการ 8:12
- บ้านซึ่งถูกจัดไว้เป็นระเบียบในการต้อนรับธรรมิกชน - กิจการ 21:8-9
- การเดินทางเพื่อไปเผยแผ่ข่าวประเสริฐ - กิจการ 8:4-5, 26, 40
- ความสามารถในการจูงใจคนหมู่มาก - กิจการ 8:6
- ข่าวประเสริฐที่ทรงอำนาจก่อให้เกิดความปลื้มปิติอย่างใหญ่หลวงทั่วทั้งเมืองและแคว้นน้อยใหญ่ใกล้เคียง - กิจการ 8:8
- ประกาศข่าวประเสริฐพาคนรับเชื่อเป็นรายบุคคล - กิจการ 8:27-38
- ได้รับการทรงนำโดยพระเจ้า - กิจการ 8:26, 39
- เต็มไปด้วยความรู้เรื่องพระวาระของพระเจ้า - กิจการ 8:30-35
- มีชื่อเสียงโดยการรับใช้ที่มีประสิทธิภาพและได้รับการตอบสนองจากประชาชน -

กิจการ 8:5-6, 8, 12, 35-39

ศิษยาภิบาล

"ของประทานของพระองค์ ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยแผ่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

ศิษยาภิบาล คือ ผู้นำซึ่งทำหน้าที่ประจำ เป็นผู้มีความรับผิดชอบเป็นระยะเวลานานกว่าใคร ต้องอุทิศเวลาส่วนตัวให้มากที่สุด เพื่อสงครามฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อหมู่มากที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งหมดนี้เป็นเพียงคำจำกัดความส่วนเดียวที่พระคัมภีร์ใหม่ฉบับคิงเจมส์ หมายถึงเมื่อมีการนำคำว่า "ศิษยาภิบาล" มาใช้ ส่วนคำเดียวกันนี้ในภาษากรีกตามความเป็นจริงแล้ว "ศิษยาภิบาล" แปลว่า ผู้เลี้ยง ผู้ดูแล ผู้อภิบาล ผู้ให้ความอารักขาแก่ฝูงแกะ (แรกเริ่มเดิมที มีการเขียนข้อพระคัมภีร์ใหม่ด้วยภาษากรีก) เพราะว่าคำๆ นั้น หมายถึง ผู้เลี้ยงแกะ ศิษยาภิบาลจึงจำเป็นต้องมีหน้าที่เช่นเดียวกัน และต้องปฏิบัติตามตัวอย่างซึ่งตั้งไว้โดยพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์เองก็ทรงอยู่ในฐานะ "ศิษยาภิบาล" หรือ "ผู้เลี้ยงแกะ" ของประชาชนด้วย

"ขอพระเจ้าแห่งสันติสุขผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรง

เป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีเลิศ"

ฮีบรู 13:20

"เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นเหมือนแกะที่พลัดฝูงไปแต่บัดนี้ได้กลับมาหาพระผู้เลี้ยงและผู้พิทักษ์
วิญญาณจิตของท่านทั้งหลายแล้ว"

1 เปโตร 2:25

พระเยซูก็ทรงเอ่ยถึงพระองค์เองว่าทรงอยู่ในฐานะผู้เลี้ยงแกะที่ดีด้วยและทรงระบุรายการซึ่งเป็น
หน้าที่รับผิดชอบของผู้เลี้ยงแกะไว้ใน ยอห์น 10:1-8 พระคัมภีร์อ้างถึงคุณลักษณะอันสมควรแก่
ตำแหน่งของผู้ปกครองดูแลคริสตจักรไว้อย่างไม่มีที่ติ (1 ทิโมธี 3) หลายคนเชื่อว่า นี่คือนคุณสมบัติ
เดียวกันกับที่ศิษยาภิบาลควรจะมีด้วยเพราะเนื่องด้วยเหตุผลในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้กล่าวไว้โดย
พระเยซูคริสต์

"เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นเหมือนแกะที่พลัดฝูงไปแต่บัดนี้ได้กลับมาหาพระผู้เลี้ยงและผู้พิทักษ์
วิญญาณจิตของท่านทั้งหลายแล้ว"

1 เปโตร 2:25

คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณที่จำเป็นต้องมีของผู้ปกครองดูแลคริสตจักรผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสและ
มัคทายกซึ่งล้วนแต่เป็นตำแหน่งซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำในคริสตจักรยุคแรกนั้น และซึ่งเป็นคุณสมบัติ
ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักร โปรดศึกษาสิ่งเหล่านี้อีกใน 1 ทิโมธี 3:1-13 ความรับผิดชอบ
นานาประการของศิษยาภิบาลคนหนึ่งนั้นเป็นไปในด้านการเลี้ยงดูฝ่ายจิตวิญญาณด้วยพระวจนะ
ของพระเจ้าและจะต้องกระทำให้สำเร็จด้วยแรงจูงใจในทางที่ถูกต้องเหมาะสมมิใช่เพียงเพราะเห็น
ว่างานที่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินเท่านั้น

"ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดีและจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ ให้เป็น
ผู้ดูแลและเพื่อจะได้ปกครองคริสตจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระ
โลหิตของพระองค์เอง"

กิจการ 20:28

"จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน ไม่ใช่ด้วยความผินใจแต่ด้วยความเต็มใจ
ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริตแต่ด้วยใจเลื่อมใสและไม่ใช่มิเหมือนเป็นเจ้านาย
ที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้นและเมื่อพระผู้เลี้ยงยิ่งใหญ่จะเสด็จมา
ปรากฏ ท่านทั้งหลายจะรับศักดิ์ศรีเป็นมงกุฎที่ร่วงโรยไม่ได้เลย"

1 เปโตร 5:2-4

คำว่า "ศิษยาภิบาล" ถูกใช้ในพระคัมภีร์เดิม เฉพาะเพียงในหนังสือเยเรมีย์เท่านั้น ในนั้นพระเจ้า
ทรงตักเตือนเป็นพิเศษโดยเจาะจงที่ตัวศิษยาภิบาลว่า

"บุรุษทั้งหลายมิได้กล่าวว่ "พระเจ้าประทับที่ไหน" คนเหล่านั้นที่แกล้งธรรมไม่รู้จักเรา บรรดา
ผู้ปกครองทรยศก็ทรยศต่อเรา"

เยเรมีย์ 2:8

"ผู้เลี้ยงแกะเป็นอันมากได้ทำลายสวนองุ่นของเราเสีย เขาทั้งหลายได้เหยียบย่ำส่วนของเราลง เขาทั้งหลายได้กระทำส่วนอันพึงใจของเรา กลายเป็นถิ่นทุรกันดารที่ร้างเปล่า"

เยเรมีย์ 12:10

"พระเจ้าตรัสว่า "วิบัติจงมีแก่ผู้เลี้ยงแกะผู้ทำลายและกระจายแกะของลานหญ้าของเรา" เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับผู้เลี้ยงแกะ ผู้ดูแลประชากรของเรานี้ว่า "เจ้าทั้งหลายได้กระจายฝูงแกะของเราและได้ขับไล่มันไปเสีย และเจ้ามิได้เอาใจใส่มัน" พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด เราจะเอาใจใส่เจ้าเพราะการกระทำที่ชั่วของเจ้า"

เยเรมีย์ 23:1-2

เพื่อศึกษาต่อ

จงศึกษาคุณลักษณะและคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ปกครองดูแลคริสตจักรหรือมัสยิดในคริสตจักร ใน 1 ทิโมธี 3:1-13 สิ่งเหล่านี้บันทึกไว้เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับบุคคลซึ่งมีหน้าที่รับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลจงศึกษาบุคลิกลักษณะนานาประการของพระเยซูคริสต์ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เลี้ยงที่ดี ซึ่งมีรายละเอียดไว้ใน ยอห์น 10:1-8 อาจารย์ "ของประทานของพระองค์ ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยแพร่ว่างประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์"

เอเฟซัส 4:11

อาจารย์คือผู้เชื่อซึ่งมีความสามารถพิเศษในการสื่อความหมายพระวจนะคำของพระเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยวิธีที่ผู้อื่นเรียนรู้และนำเอาสิ่งที่ได้รับการสอนนั้นไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริงการสอนย่อมเกี่ยวเนื่องกับการฝึกฝน มิใช่เพียงแต่ถ่ายทอดรายละเอียดอันเป็นเนื้อหาสาระเท่านั้นพระคัมภีร์บันทึกว่า

"และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครทูต สองผู้เผยพระวจนะ สามครุบาอาจารย์"

1 โครินธ์ 12:28

"ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน"

โรม 12:7

มิใช่ผู้เชื่อทุกคนจะได้รับของประทานพิเศษในการสอน เปาโลถามว่า

".....ทุกคนเป็นอาจารย์หรือ"

1 โครินธ์ 12:9

คำตอบของท่านซึ่งเฉลยต่อคำถามนี้ก็คือ"ไม่ใช่" เพราะพระเจ้าให้ของประทานพิเศษในการสอนแก่คนบางคนเท่านั้น

"ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนกระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์หรือ"

1 โครินธ์ 12:29

ของประทานพิเศษในการเป็นอาจารย์นั้นแตกต่างจากของประทานในการพูดสั่งสอน เช่นเดียวกับการเป็นผู้เผยพระวจนะแตกต่างจากของประทานในการกล่าวถ้อยคำแห่งการเผยพระวจนะคุณคงจะระลึกได้ว่ามีอยู่แล้วในกิจการ 13:1-14 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ..อาจารย์... เป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ในระดับผู้นำ(เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะ)เช่นในการสูงใจและแนะนำเรื่องการรับใช้ของเปาโลกับบารนาบัส ผู้เชื่อทุกคนไม่มีของประทานพิเศษในการสอนหรือของประทานในการสั่งสอน แต่ผู้เชื่อทุกคนก็มีความจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสอนเรื่องราวอันเป็นพื้นฐานของข่าวประเสริฐด้วย

"ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้วแต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักธรรมเบื้องต้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า ท่านยังต้องกินน้ำนมไม่ใช่อาหารแข็ง"

ฮีบรู 5:12

ผู้เชื่อที่เจริญเติบโตจนเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแล้ว ทุกคนจำเป็นต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการพูดถึงข่าวประเสริฐคือต้องสอนเรื่องข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าเสมอ ไม่ว่าคุณเองจะมีของประทานพิเศษในการสอนหรือว่าไม่มีก็ตาม (เพราะด้วยเหตุผลนี้สถาบันฮาร์เวสต์ไทม์ จึงเสนอให้มี หลักสูตรแยกไว้ต่างหากในชื่อ"กลยุทธ์ในการสอน" ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะเพิ่มพูนการเรียนการสอนในแขนงวิชานี้ให้มากยิ่งขึ้น)พระคัมภีร์ก็มีการเตือนถึงเรื่องของคุณเทียมเท็จด้วยมีบุคคลไม่น้อยซึ่งอ้างตัวเองว่าตนเป็นผู้มีของประทานในการสอน แต่เขาเหล่านั้นกลับมิได้สอนตามพระวจนะของพระเจ้าอย่างถูกต้องแท้จริง

"แต่ว่าได้มีคนทีปปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้นเช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลายซึ่งจะลอบเอามิจฉฉลัทธิอันจะให้ถึงความพินาศเข้ามาเสียมสอนจนถึงปฏิเสธรองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ ซึ่งจะทำให้เขาพินาศโดยเร็วพลัน"

2 เปโตร 2:1

"เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้แต่เขารวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยากเขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ"

2 ทิโมธี 4:3-4

"บิดาของเจ้าเดิมทำบาป และทนายของเจ้าได้ทรยศต่อเรา"

อิสยาห์ 43:27

2 เปโตร บทที่ 2 และหนังสือยูดา บอกถึงบุคลิกลักษณะประจำตัวซึ่งช่วยให้เราสามารถ
รู้จักครูเทียมเท็จเป็นเช่นใดเป็นไปได้ที่เดียวที่อาจจะมีแรงจูงใจที่ไม่ถูกต้องขณะที่กำลังทำงานสอน
อยู่ คุณไม่ควรสอนหากคุณสอนด้วยแรงจูงใจผิดๆ เพียงเพราะว่านี่เป็นงานที่ได้เงินหรือ
ผลประโยชน์เป็นคำตอบแทน

"จำเป็นต้องให้เขาสงบปากเสียด้วยเขาพลิกบ้านคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไปโดยสอนสิ่งที่ไม่ควร
จะสอนเลยเพราะมักได้"

ทิตัส 1:11

บุคคลใดก็ตามซึ่งเป็นผู้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอนพระวจนะของพระเจ้าเขาเหล่านั้นต้อง
สอนอย่างสัตย์ซื่อที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เชื่อที่ได้รับการสอนอย่างถูกต้องนั้นจะได้เป็นผู้ที่สามารถนำไป
สอนต่อได้

"ส่วนผู้ที่รับคำสอน จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่างให้แก่ผู้ที่สอนตนเถิด"

กาลาเทีย 6:6

"จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่
สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย"

2 ทิโมธี 2:2

ที่กล่าวมานี้คือ แบบอย่างอันดีงามของการสอนอย่างต่อเนื่อง หากทำติดต่อกันไปไม่หยุด การ
ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะแผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วจนตลอดปลายแผ่นดินโลก
บุคคลที่มีพระทานฝ่ายวิญญาณในการสอนคือการสอนของเขานั้นมิใช่เป็นมาโดยสติปัญญา
ของมนุษย์

"เรากล่าวเรื่องสิ่งเหล่านี้ด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิ
ญาณได้ทรงสั่งสอนคือ เราได้อธิบายความหมายของเรื่องฝ่ายวิญญาณให้คนที่มิใช่พระวิญญาณฟัง"

1 โครินธ์ 2:13

บุคคลที่เป็นอาจารย์จำเป็นต้องมีความเข้าใจที่มาจากพระเจ้า และต้องสอนด้วยสติปัญญา
ของพระเจ้าอย่างแท้จริง เปาโลเน้นเตือนเรื่องนี้มาก และพยายามต่อต้านคนเหล่านั้นผู้ซึ่ง

"และแม้ว่าเขาไม่เข้าใจคำที่เขาพูดทั้งสิ่งที่เขายืนยัน เขาก็ยังปรารถนาเป็นครูสอน
ธรรมบัญญัติ"

1 โครินธ์ 2:13

ท่านกล่าวย้ำหนักหนาถึงความสำคัญในการสอนด้วยสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า

"พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะแสดงให้ธรรมิกชนเหล่านั้นรู้ว่า ในหมู่คนต่างชาตินั้นอะไรเป็น
ความมั่งคั่งแห่งข้อล้ำลึกนี้ คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งศักดิ์ศรี"

พระองค์นั้นแหละที่เราประกาศอยู่โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อจะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์"

โคโลสี 1:27-28

อาจารย์จำเป็นต้องมีชีวิตที่ดำเนินตามทุกสิ่งที่คุณเองเป็นผู้สอน
"ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาว่าไม่ควรลัทธิร้าย ตัวท่านเอง ลักหรือเปล่าที่ท่านผู้สอนว่าไม่ควรล่วงประเวณีตัวท่านเองล่วงประเวณีหรือเปล่าที่ท่านผู้รังเกียจ รูปเคารพ ตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า"

โรม 2:27-28

อาจารย์ก็ต้องถูกพิพากษาตามพื้นฐานของสิ่งซึ่งอาจารย์เป็นผู้สอนไว้
"ดูก่อนที่น้องของข้าพเจ้าอย่าให้เป็นอาจารย์กันมากหลายคนเลยเพราะท่านก็รู้ว่าเราทั้งหลายที่เป็นผู้สอนนั้นจะได้รับการพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น"

ยากอบ 3:1

เพื่อศึกษาต่อ

จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเรื่องราวของอาจารย์ในพระคัมภีร์ใหม่ใครที่คุณคิดว่าน่าจะเป็นผู้มี ของประทานพิเศษในการเป็นอาจารย์ (มีตำแหน่งหนึ่งของผู้นำเป็นทางการในคริสตจักรด้วย) ใคร ที่คุณรู้สึกว่าเขามีแต่เพียงของประทานในการสั่งสอนเท่านั้น

- อปอลโล - กิจการ 18:24-25
- อควิลลาและปรัสสิลลา - กิจการ 18:26
- เปาโล - กิจการ 20:20-21, 21:28
- ผู้ที่ไม่ได้ถูกเอ่ยชื่อ - กิจการ 13:1
- เปโตร - กิจการ 5:28-29

เพื่อศึกษาต่อให้ได้รับความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น คุณควรได้รับการศึกษาในหลักสูตรของสถาบันฮาร์เวสต์ไทม์ ที่มีชื่อว่า "กลยุทธ์ในการสอน" หลักสูตรนี้มีเนื้อหาสาระที่เล็งเฉพาะด้านกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้เกิดผล เพราะเป็นกลยุทธ์ที่พระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของเราเคยใช้ มาก่อนแล้ว ผู้นั้นก็คือ พระเยซูคริสต์เจ้า

การทำงานร่วมกันในระดับผู้นำ

ของประทานพิเศษห้าประการในการทำงานร่วมกันในระดับผู้นำในคริสตจักร อัครทูตทำหน้าที่เผยแผ่และขยายพระกิตติคุณไปในเขตแดนต่างๆมากมายและพิจารณาจัดตั้ง พระกายของผู้เชื่อคือคริสตจักรขึ้น พร้อมทั้งช่วยดูแลและบริหารคริสตจักรอันเป็นพระกายซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อ พระเจ้า ทรงประทานหมายสำคัญและการอัศจรรย์ก็เพื่อที่จะสนับสนุนและยืนยันความช่วยเหลือในการประกาศพระกิตติคุณของพระคริสต์อัครทูตยังมีหน้าที่จัดเตรียมและเตรียมการด้านผู้นำพิเศษแก่คริสตจักรที่จัดตั้งขึ้นนั้นๆ ด้วย

ผู้เผยพระวจนะ

เตรียมการด้านความเป็นผู้นำในคริสตจักรหนึ่งในหน้าที่เหล่านั้นก็คือให้ข่าวสารพิเศษจากพระเจ้าผ่านการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ประกาศ

ส่งข่าวเรื่องราวของข่าวประเสริฐออกไปในลักษณะซึ่งให้มีผู้ตอบรับและกลับกลายมาเป็นผู้เชื่อ ผู้ประกาศจะทำการประกาศเป็นรายบุคคลหรือต่อชนกลุ่มใหญ่ก็ได้ แต่ความมุ่งหมายใหญ่ในการรับใช้ก็เพื่อทำให้ผู้เชื่อเกิดขึ้นใหม่ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ก็จะอยู่ภายใต้การดูแลและเลี้ยงดูของอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ศิษยาภิบาลและอาจารย์ของคริสตจักรซึ่งจะช่วยแนะนำและพัฒนาความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณให้ ตัวอย่างเช่น ฟิลิป ในหนังสือกิจการ บทที่ 8 ก็ได้อธิบายไว้เช่นนี้ ฟิลิปประกาศนำชาวสะมาเรียมารับเชื่อในพระคริสต์ แล้วท่านก็มอบเขาเหล่านั้นให้อัครทูตเพื่อการสอนต่อไป

ศิษยาภิบาล

บริหารคริสตจักรในฐานะผู้นำเป็นระยะเวลายาวนานและต้องรับผิดชอบดูแลคนซึ่งรับเชื่อผ่านทาง การประกาศข่าวประเสริฐของผู้ประกาศศิษยาภิบาลยังต้องจัดหาผู้เลี้ยงดูให้กับคนที่เชื่อผ่านทาง การทำงานของอัครทูต การทำงานของศิษยาภิบาลคือ ภาพแห่งความรักและห่วงใยตั้งผู้เลี้ยงแกะ ดูแลฝูงแกะของตน

อาจารย์

จัดเตรียมคำสอนซึ่งนอกเหนือไปจากการเสนอข่าวประเสริฐของผู้ประกาศอาจารย์พยายามสอนผู้เชื่อใหม่ให้เขาเจริญเติบโตจนเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและมีหน้าที่ให้การอบรมคนที่สัตย์เชื่อให้มีความสามารถในการสอนคนอื่นๆ ด้วยความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของผู้นำซึ่งมีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำเหล่านี้ก็คือ จะต้องฝึกอบรมผู้เชื่อคนอื่นๆ ให้สามารถค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาเอง และให้เขาสามารถใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณนั้นอย่างเหมาะสมถูกต้อง (เอเฟซัส 4:11-16)

แผนภูมิต่อไปนี้อธิบายถึงหน้าที่ร่วมกันของการใช้ของประธานพิเศษภายในคริสตจักร

พระเจ้า

ประธาน

อัครทูต

ผู้เผยพระวจนะ

ผู้ประกาศ

ศิษยาภิบาล

อาจารย์

เพื่อ

การทำให้สมบูรณ์ / การเตรียมธรรมิกชน

ผู้ซึ่งจะสามารถ

รับใช้

ทำให้เจริญขึ้น

อันเป็นผลให้เกิด

ความเป็นหนึ่งเดียว

ความรู้

ความไพบูลย์

ขึ้นในพระกายของพระคริสต์เพื่อจะได้

ไม่เป็นเด็กฝ่ายวิญญาณ

เติบโตในองค์พระเยซู

(คำสอนแท้)

(รู้ความจริง)

ผลลัพธ์สุดท้าย

ทุกส่วนในพระกายสามารถทำงานเชื่อมต่อกัน

ได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ ด้วยความรัก

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญของบทนี้จากความจริง

2. จงบอกถึงของประทานพิเศษ 5 ประการที่ได้อธิบายในบทนี้

3. เหตุใดจึงเรียกว่า "ของประทานพิเศษ"

4. จงอ่านข้อความแต่ละข้อ ถ้าข้อความนั้นถูกต้อง จงเขียนตัว ถ ไว้หน้า ถ้าข้อความนั้นผิด จงเขียนตัว ผ ไว้หน้าข้อ
ก. _____ ทุกคนที่เผยพระวจนะไม่จำเป็นต้องมีของประทานในการเป็นผู้เผยพระวจนะ
ข. _____ ทุกคนที่สอนไม่จำเป็นต้องมีของประทานในการเป็นอาจารย์
ค. _____ ผู้เชื่อทุกคนควรสอนข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อทุกคนมี
ของประทานการสอน
5. จงดูที่ของประทานพิเศษในรายการที่หนึ่ง แล้วอ่านคำจำกัดความในรายการที่สอง จงเขียนหมายเลขของคำจำกัดความซึ่งอธิบายเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณลงบนช่องว่างที่จัดไว้ ข้อแรกคือตัวอย่างที่สำเร็จสำหรับให้คุณเข้าใจและทำตาม

รายการที่หนึ่ง	รายการที่สอง
_____ ผู้เผยพระวจนะ	1. ถูกจัดส่งไปด้วยสิทธิอำนาจเพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่สำหรับอีกผู้หนึ่งในการพัฒนาคริสตจักรใหม่ๆ คุณแลคริสตจักรเหล่านั้น
_____ อัครทูต	2. กล่าวภายใต้การดลใจพิเศษเพื่อสื่อข่าวสารที่มาจากพระเจ้าที่มีมายังประชากรของพระองค์และเป็นตำแหน่งหนึ่งของผู้นำด้วย

_____ ศิษยาภิบาล

3. แบ่งปันความรู้เรื่องข่าวประเสริฐแก่คนที่ยังไม่เชื่อ ในวิธีที่มีการตอบรับและกลายมาเป็นสมาชิกผู้มีความรับผิดชอบในพระกายของพระคริสต์คือ "คนซึ่งนำข่าวดีมาให้"

_____ ผู้ประกาศ

4. รับภาระงานด้านผู้นำทั้งหมดเป็นระยะเวลายาวนานเพื่อสงครามฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ คำแปลของชื่อคือ ผู้ดูแลฝูงแกะ

_____ อาจารย์

5. สื่อความหมายของพระวจนะของพระเจ้าในวิธีซึ่งผู้อื่นสามารถเรียนรู้ได้และรู้จักนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ได้จริงๆ เป็นตำแหน่งหนึ่งของผู้นำด้วย

6. ของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งแบ่งไว้เป็นประเภทใหญ่ๆ 4 อย่างซึ่งใช้เป็นเป้าหมายในการศึกษาในบทเรียนนี้และในบทต่อๆ ไปนั้นมีอะไรบ้าง

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. "ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์" เอเฟซัส 4:11

2.

- อัครทูต
- ผู้เผยพระวจนะ
- ผู้ประกาศ
- ศิษยาภิบาล
- ครู

3. เพราะว่าแต่ละอย่างเป็นตำแหน่งของผู้นำพิเศษในคริสตจักร

4. ก. ถูก
ข. ถูก
ค. ถูก

5. 2
1
4
3
5

6.

- ของประทานพิเศษ
- ของประทานในการพูด
- ของประทานในการปรนนิบัติ
- ของประทานแห่งหมายสำคัญ

เพื่อการศึกษาด້วยตนเองต่อไป

คำแนะนำเพื่อศึกษาต่อไปได้ให้ไว้แล้วเมื่อมีการอภิปรายในบทเรียนถึงเรื่องของประทานพิเศษแต่ละชนิด ที่ให้ไว้ล่วงหน้าก็เพื่อเปิดโอกาสให้คุณได้ศึกษาเพิ่มเติมจนเข้าใจในเรื่องของประทานแต่ละอย่าง ก่อนที่จะศึกษาของประทานชนิดต่อไปผู้เชื่อซึ่งมีของประทานพิเศษคือ ผู้นำซึ่งพระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ในคริสตจักร แต่มิใช่ตำแหน่งผู้นำคริสตจักรตามที่พระคัมภีร์ระบุไว้ตำแหน่งทางการของมัคนายกและผู้ปกครองมีระบุไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ ตำแหน่งผู้พิทักษ์เลี้ยงดูจิตวิญญาณก็มีระบุไว้เช่นกัน คริสตจักรบางแห่งเห็นว่า ผู้พิทักษ์เลี้ยงดูจิตวิญญาณก็คือ ศิษยาภิบาล แต่อีกหลายคริสตจักรก็แยกกันไว้เป็นทางการตำแหน่งผู้นำเหล่านี้ไม่เหมือนกับของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำซึ่งเราเพิ่งเรียนจบ นั่นเป็นตำแหน่งพิเศษที่มีการจัดตั้งไว้ในคริสตจักรยุคแรกโดยการทรงนำของพระเจ้า บันทึกรของคริสตจักรยุคแรกนั้น พระเจ้าทรงสงวนไว้ให้เป็นตัวอย่างสำหรับเราในการกระทำตามระบบโครงสร้างของคริสตจักร ตำแหน่งอันเป็นทางการเหล่านี้ ควรมีหน้าที่ทำงานในคริสตจักรปัจจุบันนี้ได้ด้วยเช่นกัน เป้าหมายของหน้าที่อันเป็นทางการเหล่านี้ไว้เพื่อช่วยเหลือคนซึ่งมีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำตามที่ได้อภิปรายไว้ในบทนี้แล้วซึ่งได้แก่ อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศ ศิษยาภิบาลและอาจารย์

จงใช้หัวข้อสำคัญต่อไปนี้ในการศึกษาถึงตำแหน่งต่างๆ ของผู้นำ

ตำแหน่งทางการของคริสตจักร

ตำแหน่ง	ข้ออ้างอิง	หน้าที่
---------	------------	---------

บิชอป

ผู้พิทักษ์เลี้ยงดูจิตวิญญาณ) 1 ทิโมธี 3:1-7 ,

ฟิลิปปี 1:1

ทิตัส 1:5-9

1 เปโตร 5:2-3 หลายคนพิจารณาแล้วเห็นว่า บิชอป ก็มีหน้าที่เช่นเดียวกับ ศิษยาภิบาล ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่า บิชอป ก็มีความรับผิดชอบเป็นระยะเวลายาวนานต่อกลุ่มของผู้เชื่อด้วย

มัคนายกชาย 1 ทิโมธี 3:8-13

ฟิลิปปี 1:1

กิจการ 6:1-7 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่า มัคนายกชายมีหน้าที่ในการปรนนิบัติพระเจ้าและให้ความช่วยเหลือมนุษย

มัคนายกหญิง 1 ทิโมธี 3:11 มัคนายกหญิงมิได้มีบ่งชี้ไว้เป็นพิเศษในพระคัมภีร์ บางคริสตจักรก็ยินยอมให้ภรรยาของมัคนายกมีตำแหน่งนี้ หรือผู้หญิงที่มีหน้าที่ปรนนิบัติพระเจ้าในการรับใช้และช่วยเหลืออยู่ในคริสตจักรเช่นเดียวกับชาย

คณะผู้ปกครอง กิจการ 20:17, 28:30

กิจการ 14:23, 15

กิจการ 16:4, 11:30

1 ทิโมธี 5:17

1 เปโตร 5:1-4

ยากอบ 5:14 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่าคณะผู้ปกครองมีหน้าที่เป็นผู้นำในด้านการตัดสินใจ
คริสตจักร และรับใช้ในด้านความจำเป็นของผู้เชื่อและช่วยเหลือในการพัฒนาและดูแลผู้เชื่อ
ภายในท้องถิ่นซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์

หมายเหตุ

คำว่า "คณะผู้ปกครอง" ปรากฏมีที่ใช้ครั้งแรกในพระคัมภีร์คือ มีอยู่ใน อพยพ 3:16 ในการอ้างอิงถึง
ผู้นำของอิสราเอลมีข้ออ้างอิงมากมายเกี่ยวกับคณะ ผู้ปกครองของอิสราเอลตลอดพระคัมภีร์คณะ
ผู้ปกครองเหล่านี้ แตกต่างจากตำแหน่งผู้นำที่เราทราบกันในฐานะที่เป็นคณะผู้ปกครองใน
คริสตจักรยุคแรกข้อพระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดที่เราให้ไว้ณที่นี้หมายถึง ผู้ปกครองที่เป็นผู้ใหญ่ใน
คริสตจักรมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นผู้ใหญ่ของอิสราเอลโปรดสังเกตว่าหน้าที่ของผู้ปกครองใน
ฐานะผู้นำคือ ผู้ที่มีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำซึ่งพระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ในคริสตจักรด้วย
ผู้ปกครองไม่สามารถบริหารคริสตจักรอย่างเอกเทศเป็นอิสระออกไปจากบรรดาผู้นำพิเศษของพระ
เจ้าเช่นผู้เผยพระวจนะอัครทูตผู้ประกาศศิษยาภิบาลอาจารย์ พระเจ้าเป็นผู้จัดตั้งผู้นำพิเศษใน
คริสตจักร แต่มนุษย์เป็นผู้เลือกผู้ปกครองคุณสมบัติเฉพาะ พระคัมภีร์ได้ให้คุณสมบัติเฉพาะซึ่ง
ต้องมีครบถ้วนโดยผู้นำเหล่านั้นซึ่งจะทำหน้าที่เป็นทางการในคริสตจักร

บิชอป (ผู้พิทักษ์จิตวิญญาณหรือศิษยาภิบาล) และผู้ปกครองเหนือคำตำหนิใดๆ(ต้องเป็นคนที่ม
ีชื่อเสียงดี และไม่ปรากฏมีความผิดร้ายแรงอันขัดต่อพระวจนะของพระเจ้า) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส
1:6, 7 เป็นสามีของหญิงคนเดียว (ถ้าแต่งงานแล้ว ต้องมีคู่สมรสเพียงคนเดียวเท่านั้น) 1 ทิโมธี
3:2, ทิตัส 1:6 เป็นคนรู้จักประมาณตน (รู้จักประมาณตนในทุกสิ่งทุกอย่าง ถือความพอควร รู้จัก
ผ่อนหนักผ่อนเบา รู้จักละเว้นในสิ่งอันไม่สมควร) ทิตัส 1:8, 1 ทิโมธี 3:2

มีสติสัมปชัญญะ (สามารถมีการบังคับควบคุมตนเองได้ในทุกๆ อาณาบริเวณของชีวิตอย่างเห็นได้
ชัด และต้องมีความเป็นผู้นำในความมีสติสัมปชัญญะอย่างเห็นได้ชัดด้วย) ทิตัส 1:8

มีอัครยาศัยรับแขกดี (มีใจกว้าง ยินดีใช้บ้านเป็นที่รับรองแก่ชนทุกระดับ) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:8

มีความสามารถสอนคนอื่นได้ (มีความสามารถใช้พระวจนะของพระเจ้าในการติดต่อสื่อสารกับ
ผู้อื่นได้) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:9 ไม่ดื่มสุรามึนเมา 1 ทิโมธี 3:3, ทิตัส 1:7 มีความอดทนสูง (ไม่เป็น
คนเลือ่ดร้อน ไม่โมโหง่าย) 1 ทิโมธี 3:3 ไม่เป็นคนตามใจตนเอง (ไม่เป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเองเป็น

ใหญ่ และไม่เป็นคนชอบทำตามอำเภอใจของตนเองตลอดเวลา) ไม่ใช่ผู้ที่เพิ่งกลับใจใหม่(ต้องเป็น ผู้ที่มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ และต้องมีประสบการณ์ในฐานะผู้เชื่ออย่างแท้จริง) 1 ทิโมธี 3:6 รักที่จะประพฤติในการดีทุกสิ่งสนับสนุน ทุกสิ่งเพื่อพระเจ้าและวัตถุประสงค์ของพระองค์) ทิตัส 1:8 เป็นคนชอบธรรม (มีความยุติธรรมในการเกี่ยวข้องกับประชาชน) ทิตัส 1:8 มั่นคงในพระวาระของพระเจ้า ทิตัส 1:9 เป็นผู้บริสุทธิ์(ชอบธรรมได้รับการชำระจากพระเจ้าให้ บริสุทธิ์แล้ว) ทิตัส 1:8 ไม่เห็นแก่เงินและผลประโยชน์ฝ่ายตน(ไม่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักว่าเป็นคน โลกเห็นแก่เงิน และผลประโยชน์ฝ่ายตนเป็นใหญ่ ไม่มีที่ติเรื่องการรักเงินทองและทรัพย์สินสมบัติทาง โลก) ทิตัส 1:7, 1 ทิโมธี 3:3 เป็นผู้มีความสามารถในการครอบครองบ้านเรือนของตนได้ดี (ต้อง แสดงความเป็นผู้นำในครอบครัว ปกครองภรรยาและบุตรธิดาให้ประพฤติในทางของพระเจ้า) 1 ทิโมธี 3:4-5 มีบุตรธิดาซึ่งมีความเชื่อ (ต้องมีบุตรธิดาที่ตอบสนองเจตนารมณ์ของพระเจ้าไม่ซบถ หรือออกนอกกลุ่มนอกรทาง) ทิตัส 1:6 ต้องมีชื่อเสียงดีจนเป็นที่นับถือของคนภายนอก(ต้องมีชีวิตเป็น คำพยานจากชีวิตจริงแก่คนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า) 1 ทิโมธี 3:7

มัคนายก

ต้องเป็นคนมีเกียรติสง่าผ่าเผย(ต้องเป็นคนน่าเคารพและต้องเป็นคนมีจิตใจหนักแน่น อย่งเห็นได้ ชัดและมีบุคลิกภาพเป็นคนเอางานอย่างแท้จริง) 1 ทิโมธี 3:7ไม่เป็นคนสองลิ้น สับปรับ (ไม่เสนอ หรือรายงานในเรื่องเดียวกันแต่ขัดแย้งกัน ต้องรอบคอบในคำพูด ไม่เสียวจาสดัย ไม่พูดกลับไป กลับมาชนิดลืมหืมคำพูดของตนเอง) 1 ทิโมธี 3:8ไม่ติดสุรามึนเมา 1 ทิโมธี 3:8 ไม่โลก ไม่เห็นแก่เงิน หรือผลประโยชน์ (ไม่ละโมภในเรื่องการเงินทองและทรัพย์สินฝ่ายโลก) 1 ทิโมธี 3:8 ตั้งมั่นในพันธ สัญญาของพระเจ้าและยึดมั่นในความเชื่อ 1 ทิโมธี 3:9 เป็นผู้ที่ทนทานสามารถผ่านการทดลอง หนักๆ มาได้ด้วยดี (เป็นบุคคลที่ผ่านการทดลองฝ่ายวิญญาณมาได้ แต่ยังสามารถรักษาความเชื่อ ไว้ได้) 1 ทิโมธี 3:10 นอกเหนือข้อตำหนิใดๆ (ไม่มีข้อผิดพลาดในความประพฤติ) 1 ทิโมธี 3:10 เป็นสามีของหญิงคนเดียว (ถ้าแต่งงานแล้วควรอยู่กับภรรยาคนเดียว) 1 ทิโมธี 3:12 เป็นผู้สามารถปกครองบ้านเรือนและบุตรธิดาได้ต้องแสดงความเป็นผู้นำในการปกครองดูแลทุก ชีวิตในครอบครัวของตนเองได้) 1 ทิโมธี 3:12 ผ่านการพิสูจน์แล้ว (มิใช่ผู้ที่เพิ่มกลับใจใหม่ๆ แต่ ผ่านการพิสูจน์ในฐานะผู้เชื่อ) 1 ทิโมธี 3:10

มัคนายกสตรี

คุณลักษณะของมัคนายกที่เป็นสตรี 1 ทิโมธี 3:11 มีลักษณะสง่าผ่าเผยและมีเกียรติ(เป็นที่น่าเคารพและมีใจและบุคลิกลักษณะที่หนักแน่นมั่นคง) 1 ทิโมธี 3:11

ไม่นินทาหรือพูดใส่ร้ายผู้อื่น (ไม่พูดถึงผู้อื่นในทางให้ร้าย ไม่หมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยวาจา) 1 ทิโมธี 3:11
เป็นคนรู้จักประมาณตน (ถือความพอควรในทุกสิ่ง) 1 ทิโมธี 3:11
เป็นคนสัตย์ซื่อในประการทั้งปวง (เป็นคนที่เชื่อถือได้และเป็นคนที่ไว้วางใจได้ในทุกแง่มุม) 1 ทิโมธี 3:11
เป็นคนชอบช่วยเหลือผู้อื่น รับประทาน และตอบสนองความต้องการของเขา โรม 16:2

โครงสร้างคริสตจักร

โครงสร้างของคริสตจักรจากพระคัมภีร์สามารถแสดงให้เห็นด้วยแผนภูมิต่อไปนี้

คริสตจักร

ผู้นำซึ่งมีของประทานพิเศษ

อัครทูต

ผู้เผยพระวจนะ

ผู้ประกาศ

ศิษยาภิบาล

อาจารย์

(เอเฟซัส 2:20-22)

(ช่วยเหลือและสนับสนุนโดย ผู้มีหน้าที่พิเศษ เช่น บิชอป (ผู้พิทักษ์จิตวิญญาณ)

มัคทายก ผู้ปกครอง และสมาชิกแต่ละคนซึ่งเป็นด้วยพระกายเดียวกันโดยการใช้

ของประทานฝ่ายวิญญาณในคริสตจักรตามหน้าที่และตำแหน่งซึ่งพระเจ้าทรงจัดวางไว้ให้)

รากฐานซึ่งจัดวาง

โดย

อัครทูตและผู้เผยพระวจนะ

เอเฟซัส 2:20

ตั้งอยู่บน

พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระศิลา

มัทธิว 16:18

1 โครินธ์ 3:11

เอเฟซัส 2:20